

മുരീഹാകാലം

വചന വിച്ചിത്രണം

മുരീഹാകാലം മുന്നാം എതായർ

ലഘക്കേ 10,25-37

“കവർച്ചക്കാരുടെ ഏകയിൽപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രിയാണ്
അവളോടു കരുണ കാണിച്ചുവൻ എല്ല അയൽക്കാരന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ
കിസ്തുവിന് എന്നോട് പറയാനുള്ളത്;
“എന്നും പോയി അതുപോലെ ഒച്ചുഞ്ചുക്.”

25 അപ്പോൾ ഒരു നിയമജ്ഞത്തിന് എഴുന്നേറ്റുന്നിന് അവനെ
പരീക്ഷിക്കുവാൻ ചോദിച്ചു: ഗുരോ, നിത്യജീവൻ
അവകാശമാക്കാൻ എന്ന് എന്തു ചെയ്യണം?

പ്രശ്നാത്തലവിവരണമെന്നു കുടാതെയാണ് ഒരു നിയമജ്ഞനിൽ, ‘നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കു
ന്നതിന് എന്ന് എന്നുചെയ്യണം’ എന്ന ചോദ്യം ഉന്നതികുന്നതായി ലുക്കാ വേവെപ്പട്ടത്തുന്ന
ത്. ‘നിത്യജീവൻ’ അർത്ഥമാക്കുന്നതു കൈയാണ്. നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാനുള്ള നിയമപ്രവൃ
ത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യം (എന്നു ചെയ്യണം!) അർത്ഥവ്വത്താണ്. സമർഥകാര്യാർദ്ദ ഉപ
മയ്ക്ക് അതിന്റെതായ പ്രസക്തിയുണ്ടെങ്കിലും, അയൽസ്ഥേപാഡം സംബന്ധിച്ചുള്ള കല്പന
യുള്ളൂ അനുബന്ധമാണത്. ‘അയൽക്കാരൻ ആര്’ എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടി മാത്ര
മാണിര്.

നിയമജ്ഞനിൽ ചോദ്യം പ്രധാനകല്പനയെ കുറിച്ചു, രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ ആവശ്യമായ
പ്രപുത്തിയെക്കുറിച്ചാണ്. ഈ നിജമജ്ഞനിൽ മർക്കോ 10.17 മുതൽ വാക്യങ്ങളിലെ ധനിക
നായ യുവാവിനെ അനുസ്മർപ്പിക്കുന്നു. പറിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹാരേതാട സമീപിക്കുന്ന
സ്ത്രാനാർത്ഥികളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തനാണ് പരീക്ഷിക്കാനായി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന നിജ
മജ്ഞനിൽ. ക്രിസ്തുവിനു രണ്ടു നൂറ്റുണ്ടുമുമ്പുള്ള ധഫൂർ മന്ത്രിലാക്കിയിരുന്നു, ജീവിതം
പാതാളംതിൽ അപസാനിക്കാതെ, ഭദ്രവരേതാടുകുടെയുള്ള നിത്യജീവനാണെന്നും, അതു
നിയമപ്രവൃത്തകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും.

26-27 അവൻ ചോദിച്ചു: നിയമത്തിൽ എന്ത്
എഴുതിയിരിക്കുന്നു? നീ എന്തു വായിക്കുന്നു? അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു: നീ നിന്മറി ഭദ്രവമായ കർത്താവിനെ,
പുർണ്ണഹ്രദയത്തോടും പുർണ്ണാർത്ഥമാവോടും പുർണ്ണ
ശക്തിയോടും പുർണ്ണമനസ്സോടുകൂടുടെ സ്വന്നഹിക്കണം;
നിന്മറി അയൽക്കാരുടെ നിന്മപ്രോഖലയും.

ഈശ്വരായുടെ മറുചോദ്യം, രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ നിയമം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ
എത്തന്നു പറായൻ നിയമജ്ഞനെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. രക്ഷ പ്രാപിക്കാനായി നിയ 6.5; വേദ
19.18 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ നിയമജ്ഞനെനിയാം. ഭദ്രവസ്ഥേപാഡ
ഭരതയും മനുഷ്യസ്ഥേപാഡത്തെയുകുറിച്ചുള്ള കല്പനകൾ എനിച്ചാണു ലുക്കാ അവതരിപ്പി
ക്കുന്നത് (മർക്കോ വ്യത്യസ്തം). ഭദ്രവതെ പുർണ്ണമായി സ്വന്നഹിക്കണം’ എന്നതാണു നാലു
വിധത്തിൽ സ്വന്നഹിക്കണം എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം (പുർണ്ണാത്മാവോടും പുർണ്ണ
പുരാതനത്തോടും പുർണ്ണാശക്തിയോടും പുർണ്ണമനസ്സോടും). ഭദ്രവിശ ചിന്താഗതിയന്നുസരിച്ച്,
മനുഷ്യ ശക്തികളെ ശീരീശിക്ഷകൾക്കുള്ളൂം ആയിരിക്കണ്ടിക്കളുള്ളൂം തിരികാവില്ല.

ഭദ്രവസ്ഥേപാഡം മനുഷ്യസ്ഥേപാഡം അദ്ദേഹമാംവിധം ബന്ധപ്പെട്ടതായതിനാലാണ്
ലുക്കാ അവരെ എനിച്ചു അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഭദ്രവസ്ഥേപാഡം പ്രകടമാകുന്നതു സഹോദര
സ്വന്നഹിക്കണം (10.29,37). ഭദ്രവം തബർ സ്വന്നഹിപ്പാഡം പ്രകടമാക്കിയതു, ആവശ്യത്തിൽ

കഴിയുന്നവരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടാണ്. യാങ്കോണിൽ വീക്ഷണത്തിലും, വെവുവിശ്വാസം മനുഷ്യസ്നേഹത്തിലുടെയാണ് (പ്രകടമാക്കേണ്ടത് (ധാരകം 2.14 - 17).

28 അവൻ പ്രതിവച്ചിച്ചു: നീ ശരിയായിത്തന്നെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുക; നീ ജീവിക്കു.

വെവുവം മനുഷ്യസ്നേഹവും പ്രാവർത്തികമാക്കിയാൽ, ഒരുപുന്ന നിത്യജീവൻ പാപിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഇരുശോയുടെ ഉത്തരം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. 'നീ ഈ ചെയ്യുക; എന്നാൽ, നീ ജീവിക്കു.' ലുകാ സെപ്തജിന്റാവിവർത്തനം ഉപയോഗബദ്ധത്തിലാണ്, നിയ 6.5 - 10 വാകുത്തിലെ 'ഇസ്രായേലു, ശരിക്കുക' എന്ന വാക്യം വിട്ടുകളുന്നത്. ലേഡി 19.18 - 20 വാക്കും ആവശ്യപ്പെട്ടുണ്ട് അയൽസ്നേഹം ലേഡി 19.34 - 20 വാകുത്തിൽ ബെണ്ണിച്ച തിരിൽ, നാട്ടിലുള്ള പരഭേശികളുടെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്, 'നിന്നെങ്ങാലെ' എന്നതിന് 'അത്ര മാത്രം' എന്നർത്ഥമല്ല, 'അത്രയെക്കിലും' എന്നർത്ഥമാണുള്ളത്.

29 എന്നാൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ സാധുകരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച് യൈശുവിനേടു ചോദിച്ചു: അരാണ് എന്നർ അയൽക്കാരൻ?

അയൽക്കാരൻ ആരു്? എന്ന താത്പര്യചോദ്യത്തിനുള്ള പ്രായോഗികയുത്തരമാണ് 30 - 35 വരെയ വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. അയൽസ്നേഹത്തിൽ പ്രായോഗികവശകുടി മനസ്സിലാക്കാൻ നിയമജ്ഞൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കണം. തിരുഖ്പരിശീലനമുണ്ടായാണ്, യഹുദരുടെ അയൽക്കാരൻ മറ്റ് ഇസ്രായേലും അവരുടെയിടയിലെ പരഭേശികളുമാണ് (നിയ 19.34). ഇരുശോയുടെ കാലത്തെ ധഹനർ, സ്നാനവും പരിശോഭനവും സ്വീകരിച്ച ധഹനദമതാവ ലംബിക്കേണ്ട മാത്രമേ അയൽക്കാരായി കരുതിയിരുന്നുള്ളു. പ്രീശരും നിയമജ്ഞരും പഠിക്കലെയും സമരിയാക്കാതെയും (സകരവർദ്ധി!) അയൽക്കാരായി പരിഗണിച്ചിരുന്നില്ല.

30 യൈശു പറഞ്ഞു: ഒരുവൻ ജീവസലൈത്തനിന് ജീവേക്കോയിലേക്കു പോവുകയായിരുന്നു. അവൻ കവർച്ചക്കാരുടെ കൈയിൽപ്പെട്ടു. അവർ അവന്റെ പന്ത്രങ്ങൾ ഉരിഞ്ഞടക്കത്ത്, അവനെ പ്രഥമിച്ച് അർധപ്രാണനായി കിടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള സഹായവും ആവശ്യമാണ്. ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന കള്ളംഡാർ, അള്ളുകളേ കർച്ചു ചെയ്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ഭക്തരാജാവാം. ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന പുരോഹിതനും ലോഡാനും ഭോവാധിശുശ്രൂഷ കഴിഞ്ഞ് മഞ്ഞുന്നവരാകാം.

31-33 ഒരു പുരോഹിതൻ ആ വഴിയേ വന്നു. അവനെക്കണ്ണ് മറുവശത്തുകൂടെ കടന്നുപോയി. അതുപോലെ ഒരു ലോഡാനും അവിടെ വന്നപ്പോൾ, അവനെ കണ്ണക്കില്ലും കടന്നുപോയി. എന്നാൽ, ഒരു സമരിയാക്കാരൻയാതൊമദ്ദേശം അവൻ കിടന്ന സ്മല്ലത്തു വന്നു. അവനെക്കണ്ണ് മനസ്സലിഞ്ഞ,

സ്നേഹപ്രമാണം പ്രാർവ്വത്തികമാക്കാൻ കൂടുതൽ ബാഖ്യസ്ഥരായ പുരോഹിതനും ലോഡാനും അയാളേ കണ്ണിട്ടും ശ്രദ്ധിക്കാതെ കടന്നുപോകുന്നു. മുൻവേറുവൻ ആരെന്നു പ്രക്രമിച്ചു. സമരിയാക്കാരൻ അയാൾക്കു ചെയ്യുന്ന സഹായം ദിർഘമായി ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരോഹിതനും ലോഡാനും ആരാധനാവ്യഗ്രത്തുലമാവാം അയാളേ സഹായിക്കാൻ തയ്യാറാക്കാത്തത്. വെവാരാധനയുടെ മാനദണ്ഡം മണ്ണാന്നായിരക്കണമെന്നു പറിപ്പിക്കാൻ ഇരുശോ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടാവാം. മനുഷ്യസ്നേഹം അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വെവാരാധനയെ

പ്രപാചകൾ അപലപിച്ചുള്ളതാണ് (പോസി 6.6; മത്താ 9.13; 12.17). സഹേദരണ്ടം ദൈവ സേവനത്തെക്കാൾ അമവാ, ബാലിയേക്കാൾ ഭ്രഷ്ടമാണ്.

34-35 അടുത്തുചെന്ന് എണ്ണയും വീഞ്ഞതുമൊഴിച്ച്, അവൻറെ മുറിവുകൾ വച്ചു കെട്ടി, തന്റെ കഴുതയുടെ പുറത്തു കയറ്റി ഒരു സ്വത്തതിൽ കൊണ്ടുചെന്നു പരിചരിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം അവൻ സ്വത്തം സുക്കഷിപ്പുകാരൻറെ കൈയിൽ രണ്ടു ദനാര കൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു: ഇവൻറെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളണം. കുടുമ്പലായി എന്നെക്കിലും ചെലവാകുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ തിരിച്ചുവരുമോൾ തന്മുകാളളാം.

സമരിയാകാൻ ആദ്യം ചെയ്യുന്നതു പ്രമാശ്വുഖ്യങ്ങളാണ്. വീഞ്ഞതു എണ്ണയും മുറിവു കരിക്കാൻ നല്ല ടേഷ്യമായി കരുതിയിരുന്നു. സമരിയാകാൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ജീവകാ രൂണ്ട്പവർത്തനങ്ങളായിരുന്നു. സമരിയാകാൻറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ജീവകാ രൂണ്ട്പവർത്തനം ആയാൾ തന്നെ ശോഭാലേതന്നെന്നയാണ് ആ നിസ്സഹായനെ കരുതുന്നത്. (1027). സ്വയം മനുസു സഹായിക്കുന്ന സമരിയാകാൻറെ സേവനത്തിൽ ഇത്തരം ശോഭാലേതന്നും സേവനവും (6.30,35), അതിൻറെ പിന്നിൽ ദൈവത്തിൻറെ കരുണയും കാണാം.

36 കവർച്ചക്കാരുടെ കൈയിൽപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യന് ഈ മുവരിൽ ആരാൻ അയൽക്കാരനായി പർത്തിച്ചത്?

'എൻ്റെ അയൽക്കാരൻ ആര്?' എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം, നിൻ്റെ അയൽക്കാരൻ ആരെനോ, 'ആരക്ക് നാഡ ലഭിച്ചേനോ' ഉള്ള ചോദ്യം ആരക്ക് നാഡ ചെയ്തെന്ന ചോദ്യമാണ്. ആവ്യുഥത്തിൽ കഴിയുന്നവൻ നാഡ ചെയ്യുന്നു ആരാണെന്നതാണ് പ്രശ്നം. എൻ്റെ അയൽക്കാരൻ ആരെന്നല്ല, മറ്റൊള്ളാവരുടെ അയൽക്കാരൻ ഞാനോ എന്നാണ് ഓരോരുത്തരും സ്വയം ചോദിക്കേണ്ടത്.

"മേഖലക്കണ്ണ"

മുസ്ലിം..."

അംഗീകാരത്തിനുള്ള

കാരണം

അസു ദാഖിയാതത്താണ്

37 അവനോടു കരുണ കാണിച്ചവൻ എന്ന് ആ നിയമജ്ഞന്നു പറഞ്ഞു. യേശുപറഞ്ഞു: നീയും പോയി അതുപോലെ ചെയ്യുക.

നിയാജിത്തിൻ്റെ ഉത്തരവും ഇത്തരം ശോഭാലേതന്നും വിവരണാത്തിൻ്റെ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുന്നു. ആവശ്യത്തിൽ കഴിയുന്നവരോടു കരുണ കാട്ടുന്നവനാണു ധമാർത്ഥ അയൽക്കാരൻ എന്നു നിയമജ്ഞൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. 'നീയും പോയി അതുപോലെ ചെയ്യുക' എന്ന വാക്യം, "നീ ഇതു ചെയ്യുക; എന്നാൽ, നീ ജീവിക്കു" (1029) എന്നു പറയുന്നതിനു തുല്യമാണ്.

നിയമജ്ഞൻ തന്റെ അയൽക്കാരനെന്നും ചോദിക്കുന്നോൾ, ഇത്തരം മുറിവേറുണ്ട് അയൽക്കാരനെന്നും ചോദിക്കുന്നത്. മറ്റൊള്ളാട്ട് കരുണ കാട്ടുന്നതിൽ, സമരിയാകാരനെ മാതൃകയാക്കാനാണ് ഇത്തരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇതൊരു ഉദാഹരണവിവരണം മാത്രമോ, അതോ, രോഗികളോടും മറ്റൊള്ള ഇത്തരം ശോഭാലേതന്നും സമീപന്നെന്ന ന്യത്രീകരാനുള്ള ഉപമാവിവരണമോ എന്ന (പ്രശ്നം അവശേഷിക്കുന്നു (7.41-43; 15.1-32)). ഈ വിവരണ തതിൽനിന്ന് അനുവാചകൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്, നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം, പഴയനിയമം അനുശാസിക്കുന്ന സഹോദരണ്ടിനും പ്രാർഥനയിൽക്കൊക്കുക എന്നത് ആണെന്നാണ്. സഭാപിതാക്കളാർ അന്യാപദേശവ്യവസ്ഥയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ സമരിയാകാരനിൽ ദർശിക്കുന്നത് ഇത്തരം ശോഭാലേതന്നെന്നയാണ്.

കച്ചേരി: റവ. ഡോ. തോമസ് കയ്യാലപറമ്പിൽ
“സുവിശേഷ വ്യവാനം: യോഹനനാൻ”